

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 1673

IV kadencja

SPRAWOZDANIE

KOMISJI NADZWYCZAJNEJ DO ROZPATRZENIA PROJEKTÓW USTAW
ZWIĄZANYCH Z PROGRAMEM RZĄDOWYM
„PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ-ROZWÓJ-PRACA”

o rządowym projekcie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (druk nr 1479) oraz o poselskim projekcie ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji wraz z autopoprawką (druki nr 1483 i 1483-A).

Sejm na 45. posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2003 r. – zgodnie z art. 39 ust. 2 Regulaminu Sejmu skierował powyższe projekty ustaw do Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw związanych z programem rządowym „Przedsiębiorczość-Rozwój-Praca” w celu rozpatrzenia.

Do prac nad projektem ustawy Prezydium Komisji Ustawodawczej wyznaczyło przedstawicieli Komisji.

Komisja Nadzwyczajna po rozpatrzeniu tych projektów ustaw na posiedzeniach w dniach 22 kwietnia i 11 czerwca 2003 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja – zgodnie z art. 43 ust. 3 Regulaminu Sejmu – przedstawia na żądanie wnioskodawcy, następujące wnioski mniejszości:

1) w art. 1 po pkt 1 dodać pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) zasady limitowania produkcji biokomponentów,

1b) tryb powoływania, zadania i zasady działania Komisji Konsultacyjnej do spraw Biokomponentów Stosowanych w Paliwach Ciekłych i Biopaliwach Ciekłych,”;

2) w rozdziale 3:

a) tytułowi nadać brzmienie:

„Umowy kontraktacji i umowy dostawy oraz ceny minimalne”,

b) art. 11 nadać brzmienie:

„Art. 11. 1. Zbiorcze zestawienie zawartych umów pierwszy przetwórca przekazuje wytwórcy nie później niż do 30 maja roku poprzedzającego rok zbioru surowców rolniczych.

2. Zbiorcze zestawienie zawartych umów wytwórca przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych nie później niż do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok zbioru surowców rolniczych wraz z wnioskiem o przyznanie limitu produkcji.

3. Zbiorcze zestawienia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać informację o ilości zawartych umów, powierzchni gruntów objętej kontraktacją oraz o wielkości zakontraktowanych dostaw surowców rolniczych.”,

c) po art. 11 dodać art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Wprowadza się cenę minimalną surowców rolniczych, surowego spirytusu rolniczego, bioetanolu, surowego oleju rzepakowego oraz estru wyższych kwasów tłuszczowych, wytworzonych przez pierwszych przetwórców lub wytwórców z surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów dostarczonych w ramach wieloletnich umów kontraktacji lub dostawy.

2. Cenę minimalną surowców rolniczych, surowego spirytusu rolniczego, bioetanolu, surowego oleju rzepakowego oraz estru wyższych kwasów tłuszczowych ustala, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Ustalenie ceny minimalnej surowców rolniczych i wyrobów wytwarzanych z tych zbiorów następuje do dnia 30 czerwca w danym kalendarzowym roku zbiorów.

4. W przypadku wystąpienia klęsk żywiołowych lub innych zdarzeń losowych minister właściwy do spraw rynków rolnych może zmienić obowiązującą w danym roku cenę minimalną.

5. Ustalając cenę minimalną minister właściwy do spraw rynków rolnych uwzględni:

1) sytuację rynkową w zakresie obrotu surowcami i wyrobami, o których mowa w ust. 1;

2) wydatek surowego spirytusu rolniczego, surowego oleju rzepakowego lub biokomponentów;

- 3) średnie koszty wytwarzania i marżę przetwórczą;
- 4) przychody pierwszego przetwórcy lub wytwórcy ze sprzedaży produktów ubocznych;
- 5) opinie jednostek naukowo-badawczych i Komisji Konsultacyjnej do spraw Biokomponentów Stosowanych w Paliwach Ciekłych i Biopaliwach Ciekłych.”;

3) po rozdziale 3 dodać rozdziały 3a i 3b w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Limity produkcji biokomponentów

- Art. 11b. 1. Wprowadza się limit krajowy produkcji biokomponentów w danym roku kalendarzowym, zwany dalej „limitem krajowym”.
2. Limit krajowy nie dotyczy produkcji biokomponentów wytwarzanych z przeznaczeniem na eksport.
 3. Rada Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, limit krajowy uwzględniając zapotrzebowanie krajowego rynku na poszczególne paliwa ciekłe, zapotrzebowanie obszarów o szczególnym znaczeniu dla ochrony środowiska oraz prognozy dostaw surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów jak również bilans mocy produkcyjnych.
 4. Limit krajowy jest ustalany w jednostkach objętościowych i uwzględnia procentowy udział poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu poszczególnych paliw ciekłych.
- Art. 11c. 1. Ustalenie limitu krajowego następuje do 30 kwietnia roku poprzedzającego rok obowiązywania tego limitu.
2. W przypadku nieustalenia limitu krajowego w terminie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje limit z roku poprzedniego.
 3. W ramach ustalonego limitu krajowego minister właściwy do spraw rynków rolnych ustala rezerwę w wysokości do 25% tego limitu, biorąc w szczególności pod uwagę wnioski wytwórców podejmujących produkcję po raz pierwszy.
- Art. 11d. 1. W ramach limitu krajowego minister właściwy do spraw rynków rolnych przyznaje do 30 lipca roku poprzedzającego rok obowiązywania limitu, wytwórcom, na ich wniosek, w drodze decyzji administracyjnej, limit produkcji biokomponentów, zwany dalej „limitem produkcji”.
2. W przypadku nieprzyznania limitu produkcji w terminie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje limit z roku poprzedniego.
 3. Przyznanie limitu produkcji następuje przez podział limitu krajowego po odliczeniu rezerwy, o której mowa w art. 11c ust. 3, ze szczególnym uwzględnieniem:
 - 1) wielkości produkcji określonej w zezwoleniu na wyrób biokomponentów;
 - 2) ilości biokomponentów wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok obowiązywania limitu produkcji;
 - 3) ilości zakontraktowanych surowców rolniczych lub zagwarantowanych dostaw surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego.

4. Limity produkcji pochodzące z rezerwy, o której mowa w art. 11c ust. 3, minister właściwy do spraw rynków rolnych przydziela w pierwszej kolejności wytwórcom podejmującym po raz pierwszy produkcję na ich wniosek.
5. Przy przyznawaniu limitu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych uwzględni w szczególności informacje, o których mowa w art. 11a ust. 2.

Art. 11e. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11d ust. 1 i 4, wytwórca składa ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych do 31 maja roku poprzedzającego rok obowiązywania limitu produkcji.

2. Wniosek zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) oświadczenie o planowanej produkcji biokomponentów, wynikające z możliwości produkcyjnych posiadanych urządzeń technicznych oraz posiadanego zabezpieczenia surowcowego;
- 3) oświadczenie o ilości nowo tworzonych lub zachowywanych przez wytwórcę miejsc pracy;
- 4) informację o ilości:
 - a) surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów nabytych przez wytwórcę od producentów lub pochodzących z produkcji własnej w roku składania wniosku,
 - b) magazynowanych surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów lub biokomponentów, według stanu na dzień złożenia wniosku,
 - c) surowców rolniczych zakontraktowanych przez wytwórcę na rok, którego dotyczy wniosek,
 - d) surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego zamówionych u pierwszego przetwórcy,
 - e) produktów ubocznych i odpadów, których dostawa na rok, którego dotyczy wniosek, jest zagwarantowana umowami,
 - f) zestawienie umów kupna-sprzedaży, umów wstępnych, podpisanych listów intencyjnych określających skalę ilościową obrotów zakładanych w roku którego dotyczy zezwolenie na odbiór komponentów - z producentami, o których mowa w art. 12.

Art. 11f. 1. Wtwórca do 15 marca roku obowiązywania limitu produkcji zwraca niewykorzystany limit produkcji lub jego część ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

2. O zwrocie limitu produkcji lub jego części wytwórca zawiadamia na piśmie ministra właściwego do spraw rynków rolnych, dołączając do pisma kopie umów kontraktacji zawartych między zwracającym limit produkcji lub jego część a producentem rolnym.
3. Zwrócone limity produkcji minister właściwy do spraw rynków rolnych dzieli między wytwórców. Przepisy art. 11d ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3b

Komisja Konsultacyjna do spraw Biokomponentów Stosowanych w Paliwach Ciekłych i Biopaliwach Ciekłych

- Art. 11g. 1. Tworzy się Komisję Konsultacyjną do spraw Biokomponentów Stosowanych w Paliwach Ciekłych i Biopaliwach Ciekłych.
2. Komisja składa się z 15 członków, w tym z:
 - 1) 5 przedstawicieli producentów rolnych;
 - 2) 4 przedstawicieli wytwórców i pierwszych przetwórców;
 - 3) 4 przedstawicieli producentów,
 - 4) 2 przedstawicieli użytkowników pojazdów.
 3. Członków Komisji powołuje spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające producentów rolnych, pierwszych przetwórców, wytwórców, producentów i organizacji konsumenckich powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych.
 4. Kadencja Komisji trwa 3 lata, licząc od dnia pierwszego posiedzenia Komisji.
 5. Pierwsze posiedzenie Komisji zwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych w terminie 14 dni od dnia powołania jej członków.
 6. Komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, który określa w szczególności tryb powoływania i odwoływania członków Komisji, częstotliwość posiedzeń Komisji i sposób jej obsługi oraz tryb podejmowania przez nią uchwał.
 7. Na pierwszym posiedzeniu Komisja wybiera ze swojego grona Prezydium Komisji. Prezydium Komisji jest czteroosobowym organem Komisji. W skład Prezydium Komisji wchodzi przewodniczący, dwóch zastępców i sekretarz, z których każdy reprezentuje jeden z podmiotów, o których mowa w ust. 2.
 8. W przypadku gdy Komisja nie uchwali regulaminu w terminie 30 dni od dnia jej pierwszego posiedzenia, regulamin Komisji nadaje, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rynków rolnych.
 9. Koszty funkcjonowania Komisji są pokrywane ze składek wpłacanych przez organizacje lub podmioty, których przedstawiciele wchodzi w skład Komisji.
 10. Organizacje i podmioty, o których mowa w ust. 2, opłacają składki kwartalne w jednakowej wysokości. Wysokość i sposób pobierania składek oraz ich rozliczania ustala Komisja w regulaminie, o którym mowa w ust. 6.
 11. W przypadku nieuiszczenia składek przez organizację, której przedstawiciel wchodzi w skład Komisji, Komisja może wystąpić do ministra właściwego do spraw rynków rolnych o odwołanie członka tej organizacji i powołanie na jego miejsce członka innej organizacji.
 12. Organizacja, której przedstawiciel wchodzi w skład Komisji, może wystąpić do ministra właściwego do spraw rynków rolnych o odwołanie tego członka i powołanie na jego miejsce innego członka.

Art. 11h. Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) reprezentowanie interesów producentów rolnych, pierwszych przetwórców, wytwórców oraz producentów przed organami administracji rządowej;
- 2) analizowanie rynku krajowego w zakresie możliwości surowcowych oraz zapotrzebowania na biokomponenty;
- 3) wyrażanie opinii co do konieczności importu rzepaku energetycznego przeznaczonego do produkcji estru;
- 4) proponowanie zasad współdziałania między producentami rolnymi a pierwszymi przetwórcami i wytwórcami przez:
 - a) zgłaszanie propozycji treści umów kontraktacji,
 - b) analiza ceny surowców rolniczych, surowego spirytusu rolniczego, surowego oleju rzepakowego i estru wyższych kwasów tłuszczowych, stosowanych przez podmioty działające na rynku paliw i biopaliw ciekłych,
 - c) uczestnictwo w konsultacjach i negocjacjach pomiędzy podmiotami działającymi na rynku paliw i biopaliw ciekłych.
- 5) proponowanie zasad współdziałania między uczestnikami rynku biopaliw ciekłych i biokomponentów do ich produkcji;
- 6) opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rynku biopaliw ciekłych, paliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji.”.

Uwaga:

1) wnioski należy głosować łącznie,

2) przyjęcie wniosków spowoduje zmiany numeracji jednostek redakcyjnych w ustawie.

Warszawa, dnia 11 czerwca 2003 r.

Sprawozdawca

/-/ Marek Sawicki

Przewodniczący Komisji

/-/ Zbigniew Kaniewski

USTAWA
z dnia 2003 r.

o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa reguluje:

- 1) zasady wytwarzania, magazynowania i obrót biokomponentami stosowanymi w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych;
- 2) zasady wykorzystywania surowców rolniczych do produkcji biokomponentów;
- 3) obowiązki i zasady odpowiedzialności podmiotów wprowadzających do obrotu biokomponenty;
- 4) wymagania jakościowe dla biokomponentów;
- 5) zasady monitorowania rynku biokomponentów.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) „surowce rolnicze” - rzepak, ziarna zbóż, kukurydzy, ziemniaki, buraki cukrowe lub ich części oraz inne rośliny lub ich części, uprawiane i zbierane na użytkach rolnych, zawierające tłuszcze lub węglowodany, przeznaczone do produkcji biokomponentów;
- 2) „rzepak” - nasiona odmian rzepaku lub rzepiku wpisanych do Rejestru Odmian Roślin Uprawnych;
- 3) „produkty uboczne i odpady” - melasę, odpady przemysłu spożywczego lub gastronomii zawierające węglowodany, tłuszcze roślinne albo zwierzęce oraz tłuszcze pochodzące z procesów utylizacji zwierząt lub procesów oczyszczania ścieków, przeznaczone do produkcji biokomponentów;
- 4) „biokomponenty” - ester lub bioetanol, w tym bioetanol zawarty w eterze etylo-tert-butylovym lub eterze etylo-tert-amylowym oraz estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe;

- 5) „ester” - estry metylowe albo estry etylowe wyższych kwasów tłuszczowych, otrzymane w procesie przetwarzania rzepaku albo produktów ubocznych i odpadów;
- 6) „bioetanol” - odwodniony alkohol etylowy rolniczy produkowany z surowców rolniczych lub produktów ubocznych i odpadów;
- 7) „paliwa ciekłe” - benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, zawierające w swoim składzie do 5% bioetanolu oraz do 15% eterów, o których mowa w pkt 4, samochodowe oleje napędowe zawierające do 5% estrów, stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, spełniające wymagania jakościowe, określone dla paliw ciekłych w odrębnych przepisach;
- 8) „biopaliwa ciekłe” - estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe, benzyny silnikowe zawierające w swoim składzie powyżej 5% bioetanolu oraz powyżej 15% eterów, o których mowa w pkt 4, lub samochodowe oleje napędowe zawierające powyżej 5% estrów, spełniające wymagania jakościowe, określone dla paliw ciekłych w odrębnych przepisach;
- 9) „wytwórca” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.¹⁾) wytwarzającego lub magazynującego biokomponenty;
- 10) „producent rolny” - grupę producentów rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach (Dz.U. Nr 88, poz. 983), osobę fizyczną lub prawną prowadzącą gospodarstwo rolne, w którym są uprawiane rośliny z przeznaczeniem na surowce rolnicze;
- 11) „pierwszy przetwórca” - każdego, kto przetwarza surowce rolnicze lub produkty uboczne i odpady na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy;
- 12) „producent” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. Nr 54, poz. 348, z późn. zm.²⁾) zajmującego się produkcją, importem lub komponowaniem i wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;
- 13) „obróć” - sprzedaż lub inną formę zbycia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub biokomponentów.

¹⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958, Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115, Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, z 2002 r. Nr 115, poz. 995, Nr 130, poz. 1112.

²⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668, Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042, Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555, Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 135, poz. 1144, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 80, poz. 718.

Rozdział 2

Zezwolenia na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów

Art. 3.

1. Wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów wymaga uzyskania zezwolenia.
2. Organem właściwym w sprawach wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 4.

1. Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, powinien:
 - 1) złożyć wniosek o wydanie zezwolenia;
 - 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem;
 - 3) przedłożyć oświadczenie o posiadaniu możliwości organizacyjnych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem;
 - 4) nie zalegać z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
 - 5) nie być karany za przestępstwa: przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, skarbowe, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz gospodarcze.
2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wytwarzanie biokomponentów, poza wymaganiami określonymi w przepisach o działalności gospodarczej zawiera:
 - 1) informację o posiadanych urządzeniach technicznych i obiektach budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 2) określenie maksymalnych rocznych możliwości produkcyjnych urządzeń technicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku ubiegania się o zezwolenie na wytwarzanie biokomponentów;
 - 3) oświadczenie wnioskodawcy określające przewidywany termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem.
3. Do wniosku dołącza się:
 - 1) dokumenty potwierdzające tytuł prawny wnioskodawcy do urządzeń technicznych i obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 2) zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że urządzenia techniczne i obiekty budowlane przeznaczone do wykonywania działalności objętej wnioskiem spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska;

- 3) zaświadczenia właściwego organu podatkowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdzające, że wnioskodawca nie zalega z wpłatami należności wobec tych instytucji;
 - 4) informację z Krajowego Rejestru Karnego potwierdzającą niekaralność ubiegającego się o zezwolenie wnioskodawcy będącego osobą fizyczną, wspólników spółki osobowej prawa handlowego lub członków zarządu osoby prawnej za przestępstwa: przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, skarbowe, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz gospodarcze.
4. Wnioskodawca, który zamierza rozpocząć działalność w zakresie objętym zezwoleniem, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej „promesą”.
 5. Organ wydający promesę może uzależnić wydanie zezwolenia od spełnienia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

Art. 5.

1. Zezwolenie wydaje się, jeżeli wnioskodawca spełnia wymagania, o których mowa w art. 4 ust. 1.
2. Zezwolenie określa w szczególności:
 - 1) rodzaj działalności objętej zezwoleniem oraz maksymalną wielkość produkcji w skali roku, zgodną z możliwościami technicznymi urządzeń posiadanych przez wytwórcę, w przypadku zezwolenia na wytwarzanie biokomponentów;
 - 2) miejsce wykonywania oraz datę rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem.

Art. 6.

1. Organ zezwalający jest uprawniony do kontroli działalności prowadzonej w zakresie objętym zezwoleniem.
2. Kontrola dotyczy przestrzegania warunków wykonywania działalności, określonych w ustawie i zezwoleniu.
3. Kontrolę przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez organ zezwalający, które powinno zawierać:
 - 1) oznaczenie osoby dokonującej kontroli;
 - 2) nazwę kontrolowanego wytwórcy;
 - 3) określenie zakresu i terminu kontroli.
4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione w szczególności do:
 - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1;
 - 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

5. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności wytwórcy lub osoby uprawnionej do jego reprezentowania.
6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują osoba przeprowadzająca kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 5. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 5, przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w protokole.
7. Organ zezwalający może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 7.

Zezwolenie na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów cofa się, jeżeli wytwórca przestał spełniać wymogi określone w art. 4 ust. 1, albo wytwarza lub magazynuje biokomponenty niezgodnie z obowiązującymi przepisami lub warunkami zezwolenia.

Art. 8.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej.

Rozdział 3

Umowy kontraktacji i dostawy

Art. 9.

1. Do wytwarzania biokomponentów mogą być wykorzystywane wyłącznie:
 - 1) surowce rolnicze zakontraktowane na podstawie umowy kontraktacji zawartej między pierwszym przetwórcą lub wytwórcą a producentem rolnym lub
 - 2) surowce rolnicze pochodzące z produkcji własnej pierwszych przetwórców lub wytwórców, lub
 - 3) produkty uboczne i odpady pozyskane na podstawie umowy dostawy lub
 - 4) surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy, wytworzone z surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów, o których mowa w pkt 1-3, dostarczanych wytwórcy przez pierwszego przetwórcę w ramach umowy dostawy.
2. Na obszarach uznanych za dotknięte skutkami klęsk żywiołowych dopuszcza się wytwarzanie biokomponentów, surowego spirytusu rolniczego i surowego oleju rzepakowego z surowców dostarczonych z innych źródeł niż określone w ust. 1.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, źródła, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze konieczność zachowania regularności dostaw i jakości biokomponentów.
4. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane na okres nie krótszy niż 5 lat.

Art. 10.

Umowa kontraktacji lub umowa dostawy zawiera w szczególności:

- 1) określenie ilości surowców rolniczych, surowego spirytusu rolniczego, surowego oleju rzepakowego oraz biokomponentów przewidzianych do dostarczenia wytwórcy, pierwszemu przetwórcy lub producentowi w poszczególnych latach obowiązywania umowy;
- 2) podstawy określenia ceny za kwintal dostarczonego surowca rolniczego albo hektolitr surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego;
- 3) określenie minimalnych wymagań jakości surowca rolniczego albo surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego, uzgodnionych przez strony;
- 4) termin płatności za dostarczone surowce rolnicze albo surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy, nie dłuższy niż 30 dni od dnia dostarczenia tych surowców;
- 5) termin obowiązywania umowy;
- 6) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
- 7) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.

Art. 11.

1. Tworzy się Komisję Opiniodawczą do Spraw Biokomponentów Stosowanych w Paliwach Ciekłych i Biopaliwach Ciekłych, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw rynków rolnych w zakresie spraw dotyczących biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.
2. Koszty funkcjonowania Komisji, o której mowa w ust. 1, są pokrywane ze składek wpłacanych przez organizacje lub podmioty, których przedstawiciele wchodzi w skład Komisji.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb powołania i pracy oraz liczbę członków Komisji, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze możliwość reprezentowania interesów producentów rolnych, pierwszych przetwórców i wytwórców, producentów, producentów pojazdów oraz użytkowników pojazdów.

Rozdział 4**Produkcja i obrót biopaliwami ciekłymi****Art. 12.**

1. Producenci są obowiązani wprowadzać do obrotu, w danym roku kalendarzowym, biokomponenty w ilościach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6:
 - 1) w paliwach ciekłych lub
 - 2) jako samoistne paliwa silnikowe, lub
 - 3) w biopaliwach ciekłych przeznaczonych dla sektora transportu publicznego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wykorzystywania paliw ciekłych na potrzeby własne.
3. Producenci są obowiązani, przy produkcji lub komponowaniu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, korzystać z biokomponentów pochodzących z produkcji własnej lub zakupu dokonanego w ramach umowy dostawy od pierwszych przetwórców lub wytwórców.
4. Posiadacze ogólnodostępnych i zakładowych stacji paliw mogą dokonywać zakupu estrów bezpośrednio od wytwórców na podstawie umów dostawy i wprowadzać je do obrotu wyłącznie jako samoistne paliwo silnikowe.
5. Umowy dostawy, o których mowa w ust. 3 i 4, zawierają w szczególności:
 - 1) podstawy określenia ceny za hektolitr dostarczonego biokomponentu;
 - 2) termin płatności za dostarczone biokomponenty, nie dłuższy niż 30 dni od dnia ich dostarczenia;
 - 3) termin obowiązywania umowy;
 - 4) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
 - 5) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.
6. Rada Ministrów, w terminie do dnia 31 października danego roku, określa, w drodze rozporządzenia, na następny rok kalendarzowy, w ułamku objętościowym wyrażonym w procentach, minimalną ilość poszczególnych biokomponentów, jaką ma obowiązek wprowadzić do obrotu producent w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych. Ilość biokomponentów wprowadzanych do obrotu w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych jest określana w ułamku objętościowym wyrażonym w procentach ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych.
7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, Rada Ministrów uwzględni w szczególności możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości przetwórcze, coroczny wzrost udziału poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.
8. Przepisy wydane na podstawie ust. 6 nie dotyczą paliw ciekłych przeznaczonych na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw.

Art. 13.

1. Do obrotu można wprowadzić wyłącznie biokomponenty spełniające wymagania jakościowe, potwierdzone świadectwem jakości wydanym przez jednostkę certyfikującą.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymagania jakościowe dla biokomponentów;
 - 2) metody badań jakości biokomponentów- biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm i standardy obowiązujące w Unii Europejskiej w tym zakresie.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, jednostki certyfikujące, upoważnione do wydawania świadectw jakości oraz do

orzekania w sprawie jakości biokomponentów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając przy notyfikacji w pierwszej kolejności potencjał badawczy jednostki certyfikującej oraz kwalifikacje i dorobek zatrudnionych w niej pracowników.

4. Kontrolę w zakresie wymagań jakościowych biokomponentów prowadzi Inspekcja Handlowa.
5. Do kontroli, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz.U. Nr 17, poz. 154).

Art. 14.

1. Do obrotu, bez oznakowania określającego procentową zawartość biokomponentów, można wprowadzać wyłącznie paliwa ciekłe.
2. Do obrotu można wprowadzać biopaliwa ciekłe, sprzedawane z odrębnych dystrybutorów oznakowanych w sposób odróżniający je od dystrybutorów przeznaczonych do obrotu paliwami ciekłymi oraz umożliwiającą identyfikację procentowej ilości zawartego w nich biokomponetu.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw ciekłych oraz estrów stanowiących samoistne paliwo silnikowe, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzaju sprzedawanego paliwa.

Art. 15.

1. Wytwórcy przekazują, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie kwartalne sporządzone na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, w tym zaświadczeń wydawanych przez właściwy organ samorządu terytorialnego, zawierające informacje dotyczące ilości surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, w tym pochodzących z produkcji własnej, użytych do produkcji biokomponentów oraz informacje o ilości sprzedanych biokomponentów ze wskazaniem ich nabywców.
2. Producenci przekazują, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie kwartalne sporządzone na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierające informacje dotyczące ilości zakupionych lub wyprodukowanych biokomponentów, ilości wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych, paliw ciekłych oraz uzyskanej ceny zakupionych biokomponentów, a także informacje o podmiotach, które nabyły biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe oraz informacje o ilościach biokomponentów i podmiotach, od których zostały nabyte.
3. Dyrektorzy izb celnych, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sporządzone na podstawie dokumentów określonych przepisami prawa celnego, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje o ilości sprowadzonych i dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów jak również o podmiotach, które je sprowadziły.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie przekazywanych zbiorczych sprawozdań, prowadzi monitoring rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów.
5. Wyniki monitoringu stanowią podstawę do sporządzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zbiorczej informacji zawierającej określenie:
 - 1) ilości podmiotów zajmujących się wytwarzaniem i obrotem biokomponentami, biopaliwami ciekłymi oraz paliwami ciekłymi;
 - 2) ilości i wartości wytworzonych i wprowadzonych do obrotu biokomponentów, biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych.
6. Zbiorcze informacje, o których mowa w ust. 5, wraz z wnioskami Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje niezwłocznie ministrom właściwym: do spraw finansów publicznych, gospodarki, rynków rolnych oraz środowiska.

Rozdział 5

Kary pieniężne

Art. 16.

1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:
 - 1) bez wymaganego zezwolenia wytwarza lub magazynuje biokomponenty;
 - 2) nie złożył w terminie, będąc do tego obowiązany, sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2, lub podał w tym sprawozdaniu dane nieprawdziwe;
 - 3) będąc producentem, nie wprowadził biokomponentów albo wprowadza do obrotu, w danym roku kalendarzowym, biokomponenty w ilości mniejszej niż określona na podstawie art. 12;
 - 4) produkując paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe, korzysta z biokomponentów pochodzących ze źródeł innych niż określone w art. 12 ust. 3;
 - 5) wprowadza do obrotu biokomponenty niezgodne z wymaganiami jakościowymi.
2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi:
 - 1) 50% wartości wytworzonych, magazynowanych lub wprowadzonych do obrotu biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4;
 - 2) 50% wartości wprowadzonych do obrotu paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5;
 - 3) do 3 tys. zł - w przypadku niezłożenia w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2.
3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej:
 - 1) minister właściwy do spraw rynków rolnych - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4;
 - 2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3;

- 3) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5.
4. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
5. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 17.

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35b:
 - a) w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) produkcja oraz obrót biokomponentami, określonymi w odrębnych przepisach.”,
 - b) w ust. 2 w pkt 1 i 2 po wyrazach „w ust. 1 pkt 1” dodaje się wyrazy „i 3”;
- 2) w art. 35h w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) szczegółowe zasady wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w zakresie określonym w art. 35b ust. 1 pkt 2 i 3.”.

Art. 18.

W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.⁴⁾) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 2 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) obniżać stawkę akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe, zawierające biokomponenty, od których powstał obowiązek podatkowy, oraz określać warunki i zasady stosowania tych obniżek.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103, Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877, Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 216, poz. 1824.

⁴⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231, Nr 142, poz. 702 i 703; z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943, Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905, Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596, Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805, Nr 105, poz. 1107, z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150, Nr 122, poz. 1324, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 41, poz. 365, Nr 86, poz. 794, Nr 153, poz. 1272, Nr 169, poz. 1387, Nr 213, poz. 1800 i 1803, z 2003 r. Nr 7, poz. 79.

- 2) w ust. 4 w pkt 4 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5-9 w brzmieniu:
- „5) zobowiązania międzynarodowe związane z ochroną środowiska,
 - 6) potrzebę zapewnienia stabilności rozwiązań systemowych, biorąc pod uwagę sytuację osób inwestujących na rynku biopaliw ciekłych,
 - 7) zapewnienie stabilnych warunków rozwoju rynku rolnego w kierunku produkcji niespożywczej,
 - 8) stworzenie warunków do rozwoju przedsiębiorczości i nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich,
 - 9) wzrost bezpieczeństwa paliwowego kraju poprzez większe wykorzystanie biokomponentów.”.

Art. 19.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁵⁾) w art. 3 w ust. 1 po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

- „9b) przedsięwzięć związanych z produkcją i przetwarzaniem surowców rolniczych na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy przeznaczone do wytwarzania biokomponentów do produkcji biopaliw ciekłych i paliw ciekłych.”.

Art. 20.

W ustawie z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz.U. Nr 17, poz.154) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) „paliwa ciekłe” - benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, samochodowe oleje napędowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, w tym również paliwa ciekłe oraz estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe i biopaliwa ciekłe w rozumieniu ustawy z dnia 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr, poz.);”;

- 2) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Kto dokonuje obrotu paliwami ciekłymi niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4, podlega grzywnie w wysokości 50% wartości tego paliwa albo karze pozbawienia wolności do lat 3.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1994 r. Nr 80, poz. 369, Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484, Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547 i 550, Nr 88, poz. 983, z 2001 r. Nr 3, poz. 19, Nr 29, poz. 320, Nr 38, poz. 452, Nr 125, poz. 1363, Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976, Nr 143, poz. 1197, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 64, poz. 592.

Art. 21.

Koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz na obrót tymi paliwami udzielane są na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne dotyczących paliw ciekłych.

Art. 22.

Zezwolenia na odwadnianie alkoholu etylowego rolniczego, wydane na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1362), stają się, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zezwoleniami na wytwarzanie biokomponentów, jeżeli odwodniony alkohol etylowy rolniczy stanowi biokomponent.

Art. 23.

1. Wykorzystanie bioetanolu, jako biokomponentu paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, bez względu na formę wprowadzonego związku, ustalane w ułamku objętościowym wyrażonym w procencie od dnia 1 października 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. wynosi nie mniej niż 3,5% i nie więcej niż 5% ogólnej ilości benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu bezpośrednio z importu.
3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą importu bazowych benzyn silnikowych przeznaczonych do dalszego komponowania oraz wprowadzanych do obrotu po 1 stycznia 2004 r. bez względu na datę dokonania transakcji importowej.

Art. 24.

1. Udział bioetanolu jako biokomponentu paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w 2004 r. nie może być mniejszy niż 4% i nie większy niż 5% ogólnej ilości benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy paliw ciekłych przeznaczonych na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw.

Art. 25.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2003 r., z wyjątkiem:

- 1) rozdziału 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2003 r.;
- 2) art. 13 ust. 3 i 4 oraz art. 20, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekt. Min. DH/1046/2003/DPE-mw/ms

Warszawa, 13.06. 2003 r.

Pan
Zbigniew Kaniewski
Przewodniczący Komisji Nadzwyczajnej do
rozpatrzenia
projektów ustaw związanych z
programem rządowym „Przedsiębiorczość-
Rozwój –Praca”
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia do sprawozdania Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw związanych z programem rządowym „Przedsiębiorczość – Rozwój – Praca” o rządowym projekcie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (druk nr 1479) oraz poselskim projekcie ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji wraz z autopoprawką (druki nr 1483 i 1483 – A), wyrażona przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym sprawozdaniem Komisji Nadzwyczajnej (pismo nr NPR – 0150-54-03) oraz załączonym do niej projektem ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, pragnę stwierdzić, iż opinia o zgodności projektu ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych została przedstawiona w piśmie z dnia 1 kwietnia 2003 r. (Sekt. Min. DH/1060/2003/DPE-ad/ms). W załączeniu pragnę przesłać kopię przedmiotowej opinii.

- I. Wprowadzone zmiany, co do zasady, nie wpływają na zmianę konkluzji ww. opinii. Jedynie w związku ze zmianą brzmienia przepisu art. 18 projektu ustawy, który ma na celu zmianę art. 37 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, pragnę zmodyfikować uwagę dotyczącą tej kwestii. Projektowana ustawa w art. 18 wprowadza obniżenie stawki akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe, zawierające biokomponenty. Prawo wspólnotowe reguluje materię dotyczącą akcyzy od olejów mineralnych oraz mieszanek paliw (w tym biopaliw) z paliwami silnikowymi w Dyrektywie Rady 92/81/EWG w sprawie

ujednociania struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych. Art. 8 ust. 4 ww. Dyrektywy stanowi, iż Rada, działając jednomyślnie po otrzymaniu propozycji Komisji Europejskiej, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek stawek podatkowych ze szczególnych względów politycznych. Państwo członkowskie pragnące wprowadzić takie zwolnienia poinformuje o tym Komisję. Obecnie wszystkie państwa członkowskie korzystają ze zwolnień lub obniżek stawek podatkowych na mocy Decyzji Rady 2001/224/WE wydanej stosownie do art. 8 ust. 4 Dyrektywy Rady 92/81/EWG. Ponieważ Rzeczpospolita Polska nie jest członkiem Unii Europejskiej nie może obecnie skorzystać z rozwiązań przyjętych w art. 8 ust. 4 Dyrektywy Rady 92/81/EWG. Polska, starając się o członkostwo w Unii Europejskiej, mając na względzie m.in. rozwój rynku ekopaliw, w stanowisku negocjacyjnym w obszarze Podatki wystąpiła o skorzystanie z procedury wynikającej z art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 92/81/EWG w odniesieniu do obniżek w podatku akcyzowym na paliwa ekologiczne, oraz wystąpiła o roczny, „techniczny” okres przejściowy w celu rozpoczęcia procedury wynikającej z art. 8 ust. 4 Dyrektywy Rady 92/81/EWG. W traktacie Akcesyjnym, ostatecznie uzgodniono, iż: „Nie naruszając formalnej decyzji, jaka ma być przyjęta zgodnie z procedurą określoną w artykule 8 ustęp 4 dyrektywy 92/81/EWG, bądź oceny tych środków na podstawie artykułu 87 Traktatu WE, Polska może utrzymać obniżone stawki podatku akcyzowego na benzynę wyprodukowaną z odwodnionym alkoholem, olej napędowy o niskiej zawartości siarki i benzynę zawierającą alkohol eter etylo-butylowy przez okres jednego roku od dnia przystąpienia”. W ciągu rocznego okresu przejściowego, od uzyskania członkostwa w Unii Europejskiej, Polska może stosować obniżoną stawkę podatku akcyzowego na benzynę wyprodukowaną z odwodnionym alkoholem, olej napędowy o niskiej zawartości siarki i benzynę zawierającą alkohol eter etylo-butylowy. Po upływie wyżej wskazanego rocznego terminu możliwość skorzystania z derogacji przewidzianej w art. 8 ust. 4 dyrektywy 92/81/EWG jest uzależniona od zgody Rady. W projektowanym brzmieniu zmiany ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym określenie warunków korzystania z obniżonej stawki zostało pozostawione w gestii ministra właściwego ds. finansów publicznych. Należy zauważyć, iż wynegocjowany okres przejściowy mówi o utrzymaniu obniżonych stawek podatku akcyzowego (w obecnym stanie prawnym nie obowiązują stawki obniżone, zgodnie z art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od towarów oraz o podatku akcyzowym) na benzynę wyprodukowaną z odwodnionym alkoholem, olej napędowy o niskiej zawartości siarki i benzynę zawierającą alkohol eter etylo-butylowy. Natomiast, projekt opiniowanej ustawy zakłada, iż zwolnienie dotyczyć

będzie biopaliw ciekłych i paliw ciekłych, zawierających biokomponenty. Biokomponenty są zdefiniowane w projekcie ustawy w art. 2 pkt 4 jako ester, bioetanol, w tym bioetanol zawarty w eterze etylo-tert-butylovym lub eterze etylo-tert-amylowym oraz estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe. Odnosnie możliwości stosowania obniżenia akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe, to możliwe jest jedynie obniżenie akcyzy od benzyny wyprodukowanej z odwodnionym alkoholem, oleju napędowego o niskiej zawartości siarki i benzyny zawierającej alkohol eter etylo-butylovoy. Wynika to z postanowień Traktatu Akcesyjnego. Takie obniżenie jest dopuszczalne jedynie w okresie rocznego terminu technicznego od dnia przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Późniejsze korzystanie z ww. obniżki akcyzy będzie możliwe po uzyskaniu, w rocznym okresie przejściowym, zgody Rady. Należy jednak zaznaczyć że Polska występując o zgodę Rady w trybie art. 8 ust. 4 Dyrektywy 92/81/EWG może wystąpić również o obniżenie akcyzy na inne biopaliwa niż to określa Traktat Akcesyjny (przewidziane w projekcie ustawy). Jednak dopiero uzyskanie zgody Rady na takie obniżenie akcyzy pozwoli na stwierdzenie zgodności takiego przepisu z prawem wspólnotowym. Obecnie, brzmienie art. 18 w zakresie dotyczącym obniżenia akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe zawierające biokomponenty wykracza poza zakres przedmiotowy okresu przejściowego i w tym zakresie jest niezgodne z Traktem Akcesyjnym i tym samym z prawem wspólnotowym. Z uwagi na powyższe należy ograniczyć obowiązywanie w czasie art. 18 projektu ustawy, tj. do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, w zakresie przedmiotowym wykraczającym poza wynegocjowany okres przejściowy. Ponadto należy zauważyć, że projekt Dyrektywy 2001/0266 (CNS) zmieniającej Dyrektywę 92/81/EWG, przewiduje możliwość stosowania obniżonej stawki akcyzy w stosunku do produktów zawierających biopaliwa wymienione w art. 8b ww. projektu Dyrektywy. Ustanowione w projekcie ustawy rozwiązanie dotyczące stosowania obniżonej stawki akcyzy dotyczy takich biopaliw ciekłych i paliw ciekłych, które zawierają biokomponenty takie jak: ester, bioetanol eter etylo-tert-butylovoy i eter etylo-tert-amylowy. Tak określone biokomponenty nie odpowiadają wymaganiom określonym w art. 8b ww. projektu Dyrektywy.

- II. Odnosnie wniosków mniejszości, załączonych do przedmiotowego sprawozdania Komisji Nadzwyczajnej, należy zauważyć, że mają one na celu uzupełnienie projektu ustawy o regulacje dotyczące cen minimalnych, limitów produkcji biokomponentów oraz Komisji Konsultacyjnej. Zgodnie z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Van Tiggele, cena minimalna obowiązująca bez

zróznicowania na produkty krajowe, jak i importowane, która może negatywnie wpłynąć na rynek produktów importowanych, uznana jest za środek o skutku podobnym do ograniczeń ilościowych, w takim stopniu, w jakim niższy koszt produktu importowanego nie może być odzwierciedlony w cenie detalicznej i w tym zakresie może być uznana za sprzeczną z art. 28 TWE. Podobnie należy zakwalifikować krajowy limit produkcji biokomponentów, wprowadzany na dany rok przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia. W ramach krajowego limitu poszczególni wytwórcy mogą występować o przyznanie im w drodze decyzji administracyjnej limit produkcji. Należy zwrócić uwagę na fakt, że wniosek mniejszości dotyczący limitów produkcji biokomponentów stanowi uregulowanie sprzeczne z celem Dyrektywy, zgodnie z którym państwa członkowskie mają wprowadzić regulacje zachęcające do produkcji biopaliw, a nie ją ograniczające. Ponadto, zgodnie z Dyrektywą „krajowa polityka wspierająca użycie biopaliw nie powinna prowadzić do zakazu swobodnego przepływu paliw”. Oznacza to, że projektowany system limitów produkcji biokomponentów nie odpowiada założeniom Dyrektywy.

W konkluzji stwierdzam, że sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej, zawierające wnioski mniejszości budzi zastrzeżenia co do zgodności z prawem Unii Europejskiej, z powodów wymienionych w punkcie II niniejszej opinii.

Odnosnie projektu ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, pragnę podtrzymać opinię wyrażoną w piśmie z dnia 1 kwietnia 2003 r. (Sekt. Min. DH/1060/DPE-ad/ms), z zastrzeżeniem punktu I niniejszej opinii.

Z poważaniem,

SEKRETLARZ
Komitetu Inicjacji Europejskiej

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Prof. dr hab. Danuta Hübner